

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicoꝝ, Et Alioꝝ
Ecclesiasticorꝝ Specvlꝝ**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Quam periculo sa sit clericorum, & mulierum cohabitatio. cap.vii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

gustus, nec cum sorore habitare consenserit, dicens ^{a c. legitimo} ^{dijl. 81.} Quia si sorore mea sunt, sorores meae non sunt. Docti ergo viri cautela, magna nobis debet esse instructio.

Quoniam periculosa sit clericorum & mulierum cohabitatio.

CAP. VII.

GREGORIVS ^{b c. oportet} ^{dijl. 81.}: Oportet, inquit, sacerdotes (quibus Domini populus commissus est) cum magna constantia vigilare super dominicas oves, ne lupinis moribus (id est diaboli stimulis) lanientur. Neque enim hoc silere debeo (quod cum graui animi tristitia, & amaritudine dico) sacerdotes cum foeminis habitare conspicio; quod nefarium est dicere, vel audire, & contra sanctorum canonum sancita, vbi enim talis fuerit commoratio cohabitatio, antiqui hostis stimuli non desunt. Ideoque admonendi sunt, vt non antiqui hostis decipiantur fraude; quatenus iuxta Apostoli vocem ^{c 2. Corinth. 6.} non vituperetur ministerium nostrum. Cauere enim oportet eos fratres ab illicitis, vt mundas valeamus manus ad Dominum leuare. Scriptum est enim ^{d Luiti. 20.} Sancti estote, quonia sanctus ego sum. Si quis vero presumpserit aliter agere, sacerdotij sui honore priuetur. Vnde omnimodo cauendum est, fratres, ne fallamus populum, & illud prophetae dictum impleatur in nobis ^{e Sops. 3.}: Sacerdotes vestri contaminant sancta, & reprobant legem. Quos & alius propheta increpauit, dicens ^{f Mala. 2.} f: O vos sacerdotes, qui fallitis nomen meum. Et dixistis: in qua re fallimus nomen tuum? Quibus responsum est: Offerentes ad altare meo peces pollutos. Non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus, & sacrificium non accipiam de manibus vestris, quia polluti estis. Quocirca & D. Hieronymus ^{g in c. hospitio} ^{lum. diil. 32.} ad deopotianum de vita clericorum scribens: Hospitium autem tuum aut raro, aut nunquam mulierum pedes terit. Quia non potest toto corde cum Deo habitare, qui familiarum accessibus copulatur. Foemina conscientiam pariter habitatis exurit, Nunquam de mulierum ^{Clericis nunquam de mulierum formis disputandum est.} formis dispuet. Foeminae nomen tuum nesciat. Foeminam, quam bene videris conuersantem, mente dilige, non corporali frequentia. Si bonum est mulierem non tangere, malum est ergo tangere. Et quia diabolo nullum locum dare

a primo cap. 3.
 & luo par. 6.
 decret. cap. 191.

b c. clericus so-
 lus. dist. 81. &
 c. sed si forte.
 ibid.

e c. si quisquā.
 de coh. cler. et
 mul.

d c. volumus.
 et c. feminas.
 & 3. sequent.
 dist. 81. c. cum
 in practico.
 dist. 84. luo
 par. 6. decret.
 cap. 187. & 3.
 sequent. & cap.
 92. & Syricus
 Papa epist. 4.
 cap. 9. et Innoc.
 1. epist. 1. cap. 9.
 conc. Aurel. 3.
 can. 4. cōc. Ma-
 giscom. 1. cap. 1.
 conc. Tolet. 2.
 cap. 3. cōc. Bra-
 char. 1. cap. 15.
 conc. Turon. 2.
 cap. 10. 11. et 12.
 cōcil. Magni.
 1. cap. 49.
 a de singular.
 cleric.

dare oportet, hoc quoque precipue custodiendum in
 in concilio Turonico^a decreuerunt; ut nullum
 cum extraneis foeminis habeant familiaritatem
 male loquendi, vel male sentiendi hominibus
 tribuant. Quia frequenter per hanc indecenti-
 sionem contingit, vt diabolus, qui insidiatur
 cubili suo, de ruina seruatorū Dei exulset. Si
 post interdictum Episcopi sui illicitis familiaribus
 extranearum foeminarum voluerit inhaerere, a
 nione habeatur alienus. Nam & prius a B. Cleme-
 tutum legitur^b: Clericus solus ad foeminae
 non accedat, neque properet, sine maioris
 iussione, nec solus presbyter cum sola
 misceat; nec Archidiaconus sub pretextu
 aut officij frequenter intret domicilia matronarum
 forte per clericos, aut domesticos matronarum
 quid secretè. Si agnitum fuerit, & ille deponatur
 a luminibus ecclesiae arceatur. Sed si forte
 cessio fuerit, Episcopo suggeratur; & si talis
 ire debeat, ipse per interuentum pergat. Sin
 latere suo dirigat cum duobus aut tribus
 mo tamen cum extraneis habitet foemina
 proxima fuerit; & cū magna solitudine
 ignoro malitias satanae. Eugenius verò
 quisquam sacerdotum, id est, presbyter, diaconus,
 diaconus, de quacumque foemina crimine
 suspectus, post primam, secundam, & tertiam
 tionem inueniatur fabulari, & aliquo modo
 cum ea, excommunicationi subdatur; foemina
 nonicè iudicetur. Sunt & alia plura Pontificum
 cilliorum decreta, quibus familiaritas, & cohabitatio
 mulieribus clericis, & praesertim in sacris
 terdicitur, & castitas atque continentia
 praecipitur^d, sed illa breuitatis studio omittimus.

Scriptum & hac de re insignem tractatum
 nus^e, in quo praeter alia dicit; sibi à Domino
 fuisse, vt clericis mandaret, ne cum foeminis
 rentur. Quid enim illic geritur, vbi libertatis
 lier in contubernialitate constantiam? quando
 sticis negotiis nunc lacertos, & foemora
 laminae

bu nuda, nunc æstuans detegit membra; nunc fatigata
 iacet, aut in risum aliquando dissoluitur, nunc blan-
 dias exhibet, & quod est venenosius super cuncta, psal-
 lere delectatur, aut canere. Cuius cantu tolerabilius est
 audire basiliscum sibilantem. Contra quam Salomon
 se nos cautos efficit, dicens: Cum saltatrice noli assi-
 dere esse, nec audias illam, ne forte dispereas in effica-
 cia eius. Quid dicimus, si videas iocūdantem, aut quod
 est deterius, blandiētem? Semel dixerim: Omnis incon-
 ueniens sodalitas mulierum, gluten est delictorum, &
 viciu toxicatum, quo diabolus aucupatur. Si animum
 nostrum confidimus in hac communitate posse durare
 semper, vel illud apud nos debet esse suspectum, ne
 ipse, quæ nobiscum conueniūt, in nos ipsos forsitan mo-
 ueatur, aut in alteros amores prærapida ætate incita-
 mentis furialibus incitentur, & erit nobis causa, quod
 peius est sine causa, vt fornicatio nos maculet aliena; a-
 pud quos suggeritur ceteris occasio lupanaris, & crimi-
 ne alio reatus absorbemur, cui nos ipsi subornamus
 immosditiæ lenoniciū. Cum ergo nos pulsat coniu-
 dionis huius molestia detestabilis, etsi adulteros non
 potest facere, facit tamen peiores adulteris, & incestis.
 Quis enim cordis alterius scrutator qualratem vniuf-
 cuiusque perpendat, & pro altera persona contra diabo-
 lum repugnator, circa Deū verò idoneus fideiussor esse
 præsumat: Contubernium verò, etsi nulla in ipso turpis
 consuetudo nascatur, accendit: quia impossibile est ini-
 quitatem ad victoriam peruenire, quæ contendit cōtra
 Dei iussa pugnare. Quantum enim lex obediētiæ sug-
 gerit adiutorium, tantum inobedientibus incitat pecca-
 tum; dicente Apostolo: Virtus peccati lex.
 Sunt necessitates aliæ, quæ nos quoque priuatim fœ-
 mendas videre compellant, sed etiam ipsæ diuini operis,
 vel precepti imperat efficaciam, vt visitemus, vt solatia
 precamur, vt hortamēta vitalia salubriter intinemus.
 Sed tamen & in officiis minor cura agenda est pro mo-
 ribus nostris, vt clarescant in nostra operatione indicia
 peccati. Seueritas non desit, quæ sub clerico fœminam
 possit attingere, vt ipsa consolationem nostram susci-
 piat cum uemore, & ita sentiat visitationis affectum, vt
 Cc clericum

a Ecdes. 9.

Impossibile est
 iniquitatem ad
 victoriam per-
 uenire.
 Lex suggerit o-
 bediētiæ ad-
 iutorium.
 b. 1. Corinth. 9. 8.

clericum veneretur. Totum quicquid agimus honeste esse potest, si semper in nobis signa honestatis eluceant. sicut Paulus Apostolus vniuersa complexus est, dicens
 a 1. Corint. 14. Omnia vestra honeste fiant. Et iterum b: Sic precipiens inquit, vobis, vt honeste ambuletis. Sinceriter ergo veritas ipsa seruanda est, & omne quod voti est, in actu signandum est, ne aliud vota commententur aliud actus insinuent. Plenitudo est ergo sanctitatis palma perfecta, vt ex omni parte secum non habeat recuset, ne quod profiteretur odisse, tenendo videatur mare. Nunquam securus cum thesauro latro reclusus, nec intra vnam caueam habitans cum lupis est agnus. Ipse se voluit superari, qui hostem propinque in suas portas induxit, & intestinum gladium sibi supposuit, qui locum habitationis sue aduersariis sibus reserauit. Et qui fretus est conuersari cum diabolo sine causa dicit: Pacatus volo esse cum diabolo. Ergo modo muniendus est locus, vbi fuerit abconditus, ne per vnam cauernam totum paruum latro suffodiat.

Artificialia namque sunt semper diaboli ventris, quibus ingenium suae calliditatis exercens sanctimoniam deditos dolosis comoditatibus iuuat, vt perdat. Erunt continentes quasi necessaria emolumenta mundi vniuersaminibus ministras, adijcit prius masculum, & feminam pariter, vt postquam inseparabiles fecerit per teretra solatia, possit occidere, dantes simplices animas ad castitatis vota seruanda, & impugnationis suae subducens, interim quasi placidus fauor suggerat, & nutriet concordiam, donec diutius inter ambos nutriet concordiam. Facit affabiles sibi inuicem, & assentator infestus impedimenta remouit, & assentator infestus impedimenta remouit, vniuersa, commodis eorum gaudet efficacia, & dare, vt tota eos sibi metipsis necessitate committat, exhibere eos possit in alterutrum solita consuetudine. Non vult eos in aliquo impedire, ne separet, non equaliter, quam carnaliter. Inconcussos efficit vices, & ipsa societatis initia immaturo tempore scelerata conturbent, vsque adeo illos videntibus cunctis

Mirum demonis artificium clericos decipiendi per mulieres. Diabolus inter clericos, et mulieres colubitanus et inimicus nutrit concordiam.

sedum sanctitatis inuitat, fouet, subleuat, vt Dei esse consequent beneficia ipsi contraria, quibus inducuntur, vt perant, ne scientes nunquam Deum inuare, quod veni. Quibus intantum diabolus blandiens securitatem preparat sanctimoniam, vt coniunctos se magis existimemus quam disunctos immobiles circa libidinem perducant. Quos cum omni tranquillitate deducens, nullis procellis, aut fluctibus inquietat, & velut in medio mari mitius cautos inducit laxare vela, nec quarere gubernacula, vt subita tempestate concitatos naufragos ex insperata commotione submergat. Hanc primo exhibet lenitatem, vt duas naues oblectet ad inuicem conuenire, quas cum fecerit iunctas, & repentinis turbinibus in semetipsas illidere possit, & frangere. His vtitur blandimentis, vt subtractis omnibus iaculis, compescens aduersa, suggerens prospera, tamdiu sopitum ignem sine vili sumonis occultat, donec duas faculas iunges, simul ardeat accendat; & tamdiu cessat fauitix suae tela supponere, donec, sicut peritus venator, quos occisurus est laquei sui vinculis alliget. At vbi insolubili catena deuidens attrinxerit, statim succendit insaniam, & vulnificos amplexus impingens, vtumque simul vno ictu mortificat. Sic de simplici charitate amorem conflat illicitum, sic per sanctitatem inducit interitum, dum contentus est credere, sic valet fortius occupare; & submissas patitur semetipsum praeberere deuictum, sic plenius deuotus esse gloriatur.

Deus nunquam inuare quod veniat.

Sed etiam Si de hac conjunctione clerici denotantur, notandi sunt etiam Sancti plerique nobiscum, sicut Helian qui mansit apud viduam, siue Apostoli, qui mulieres secum comites circumducebant, vt Ioannes, qui matrem Domini assumpsit, eodem Domino delegante; aut ipse Dominus, cui de suis facultatibus alimenta praestabant discipuli, mulieres religiose, cui etiam Martha ministrabat alimentam, & qui singulariter locutus est ad puteum solum cum alienigena muliere Samaritana, vel cui reuerentia femina pedes lachrymis lauit, & capillis excedit. Callidi argumentatores, & iuris periti fallaces, qui dum iniquam praevicari, cotrouersas actiones, quae castrum eam ipsa iura transuertunt, & cum nolunt com-

Obiectio clericorum pro cohabitacionem iurum.

Solutio.

Cc ij peten-

petentibus coerceri iussionibus legum, ad illudendo
iudices inconuenientibus exemplis velut similes con-
iecturas iuris obliiciunt. Reuera magni homines, qui
comparant Sanctis; & eximia conuersatio nostra, qui
Prophetis vel Apostolis videatur aequalis. Ad occidendo
luxuriae nostrae in peruersum Sanctos volumus imitari
& inter ceteros actus vestigia iustorum volumus imitari
In quibusdam infirmos nos excusamus, ad imitatio
maiorum; & in aliis nos aequales maioribus prosequi
Cognoscimus taliter in nobis ieiunia, sitim, famem
ditatem propter instantiam doctrinae solius vobis
lere, sicut in Apostolis legimus triumphasse. Expro-
bantur apud nos eadem exercitia ferere virtutum, in
bus Apostoli omnia vitia triuerunt. Nunquid in
agones frequentamus contra luctamina vitiorum
agimus rigore, auctoritate, vigiliis, passionibus
necessitate, afflictione, abstinentia, quibus peccata
cantur, vt nemo de nobis mali aliquid suspicetur,
quae Paulus Apostolus conscientiam suam innocen-
tibus gloriatur^a. Sed ad has imitationes infirmo-
mus, & ad mulieres circumducendas possibilem
bis comparanda imitatio nis asseiscimus.

^a 2. Corinth. 6.

^b Ioan. 14.

Si Christus seipsum comparare non ausus est Deo, qui
ait^b: Pater maior me est: aut si Apostoli coeque
ipsum non ausi sunt Christo, & nos hodie Apostoli
les faciet cōsimilis fortitudo? Misera humanitas in
aequalitate non times fulminari, quae de filio Dei
de filiis tonitruum non cūctaris peccatis tuis exem-
lut similia mutare? Cūm superbia sit, elata
etiam minimis ecclesiae quoniam comparatio
conferri. Minus itaque de nostris viribus ser-
est, nec fortitudini Sanctorum nostra infirmitate
paranda est. Haec autem non ideo propono, vt
Apostolorum imitatoribus contradicam, sed vt
confundam, qui se Sanctis exaequāt. Nec nego-
sectados, quos doctores accepimus cuncti, sed vt
eos contendo, qui cupientes ad mala sua bonorum
rias deprauiare, legem Dei sibi aestimant suffragia
omnes, qui perire festinant, & sub obtentu Sancti
dedecora sua volunt esse celata, vt sub imitatio

uorum, contraria quæque committant, hoc addentes ad
 cenulium perditionis suæ, vt bonos infament, quorum
 exemplo vtuntur ad malum.

Inferunt porfus, & ardent desiderio sceminarum,
 quorquæ huic interdictioni non cedunt, & obscenita-
 tibus inhiantes malunt mori, quàm contenti sint à la-
 teribus mulierum aliqua disunctione diuelli, & hunc
 habent in mulieribus fructum, vt in illis semper defixa
 intentione, desideria facient oculorum, ne vel momentū
 aliquid transeat, cum indigeant, quod affectat. Sic inter
 eos integritas immoritur, vbi omnis commoratio siue
 conuulso, siue comanendo corruptis affectionibus
 inopariatur. Quos S. Petrus Apostolus designauit, di-
 cendo: In conuiuiis suis luxuriantes, oculos habentes ple-
 nis moercharionibus, & incessabilibus delictis capientes
 animas infirmas. Hos etiam ita Salomon denotat b:

a epist. 1. cap. 2.
 b Eccl. 14.

A bonuario est coram Domino defigens oculum.

Vtumenimvero ille potest suis oculis obnoxius nō
 teneri, cui nolenti repentinus occurfus mulieris scanda-
 lum mouerit, quod protinus mens, quod nolebat, expel-
 lit. Ille autem commotionē sui visus non meretur eua-
 dere, qui apud se scandali materiam tenet, qui vult af-
 fectibus intentionis suæ frui, qui affectat habere, quod
 oculis offensionem ingerat, quorū auuiditas inexplebilis
 inter offendicula continua, nullo modo potest omnino
 compesci. Ipsi nos fallimus, quoties inordinaliter credi-
 mus, zelumantes per fidem nostram legis præcepta mu-
 tari, vt inter masculos, & foeminas speremus passim
 caritatem immobilem custodiri. Difficile quis venenū
 bibit, & viuere. Verendum est dormiēti in ripa ne cadat,
 cum dicat Apostolus c: In hac parte expedit plus bene-
 timere, quàm male fidere, & vtilius est, infirmum se ho-
 mo cognoscat, vt fortis existat; quàm fortis videri ve-
 lit, & infirmus emergat. De qua re præsumptiores obiur-
 gat. Apostolus, dicens d: Si quis putat se esse aliquid, cum
 nihil sit, seipsum implanat. Pro certo implanator pro-
 priam suam animam decipit, qui non cauendo contraria,
 nouis rebus semetipse comiserit. Ille autem tutius sibi
 coadit, qui circa malos semper infidus, species quas-
 cumque noxias extimescit. Videte ergo prudentiam in

Quis videna
 mulierem non
 peccat, vel pec-
 cat.

c 1. Corint. 10.
 Expedit iur-
 dum plus bene-
 timere, quàm
 male fidere.

d Ad Galat. 6.

isto bello, non fidem nobis datam esse videt, & con-
templamini, quæ sunt modo arma sumenda, si volueris
bere legis auxilia. Estote timidi, ut sitis intrepidus. Et

a 2. Corint. 12.
Virtus in in-
firmitate perficitur.

Et timor in certamine infirmitas esse videtur, iuxta
cundū verbū Apostoli a, virtus in infirmitate perficitur.

Aculus peccati
forma mulieris.

b Eccles. 25.

Separamini deprecor, separamini à contagione
fera. Quantumcumque fuerit unusquisque; longius
uectis, tantum nō sentit aduersa. Minus voluptati
mulatur, qui non est, vbi frequentia est voluptati-

leus peccati facta est forma foeminea; & moris
non aliunde surrexit, nisi de muliebri substantia. Quod

Salomon ad nostram sollicitudinem memorat, dicitur

A muliere factum est initium peccati, & propter hoc

omnes morimur. Et cum Christus agnus innocens

ipsa coelestis innocentia, quod est verius, totum mundum

temperit pro Ecclesia, ut eā sine macula vlla

redderet illibaram, qualis est clericus, cui ad hoc

Christi committitur, ut pro vnus foemina amorem

totam Ecclesiam patiarur? Ausim dicere, à Deo

missus est filius de sinu Patris, & regio abiens esse

uit, ut Ecclesiam faceret innocentem, & clericus

latus deserere non potest, ne Christi Ecclesiam

infamem? Altaribus placere debent, qui de altaribus

uunt, & talis conuenit cura sinceritatis faceris, quia

sunt sacra ipsa, quibus exhibent officia seruitus, peccata

ca donum offendant ipsi quod tractant, aut circa peccata

lum incipiant impedire, quod prædicant, propter quod

e 2. Corint. 6.

Paulus Apostolus inquit: Nemini dantes vultum

tionem, ut non vituperetur ministerium vestrum

Respicite quanta mala hæc conversatio acquirit

non nisi corruptionem seminat; pullulat vitia; concipit

tem concipit; ignominiam parit; rabiem concipit;

git furiam; lasciuiam pascit; petulantiam nutrit;

instruit; perditione gaudet; interitum fouet; eorum

mercat; thesaurizat opprobrium; criminationes

gerat; accusationes inflammat; & cateruam

faciem glomerans numerosas indagines capit; &

infinita dedecorum simplices mores inuehit in per-

ciem perditorum. Tot itaq; & raras strages calidissimas

& strages pessimæ cōuersationis nemo proferunt

Mala ex cōuer-
satione mulie-
ri proniētia.

causam nemo funestat; nisi singularis castitas sola. Hanc
ignem amate; hanc tenere, quae sola potest sceminas de-
bellare, cum adhuc concupiscētia nulla pectus impulsat,
& dū adhuc simplicitas incorrupta permanet, vel quie-
ta. Ad secretā singularitatis tutelam citō concurrite, ne
postmodum non valeatis effugere. Præoccupandus est
aditus cunctis insidiis, ne hostilitas prior obrepens, oc-
currat improvidis. Salutare remedium est præuenire po-
tius, quam præueniri; & anticipare potius, quam antici-
pati viris fortibus conuenit.

Vbiusque fuerit prouidentia, frustrantur vniuersa
concordia. Vbi autē prouidentia negligitur, omnia con-
cordia dominantur. Ante famem certamus, ante inopiā
laborando satagimus. Sic per omnia calamitatibus cun-
ctis tollimus locum, dum gerimus prouidentiam tempo-
rum futurorum. Quanto magis ante præuenienda est
omni perussione calamitas sceminarum, cuius cupido si
admittitur incipere, nunquam prorsus accipit finem.
Vnusquisque iraque qui securus est, quia necdum tenta-
tur, timeat: quia nihil de illo dicitur, prospiciat, ne dica-
tur: Homines sumus; fragilitatem nostram carne por-
tamus. Accepimus quidem fortitudinē spiritualem, per
quam substantiā nostrę fragilitas roboretur, sed ita no-
bis spiritualis fortitudo collata est, vt prouidos, non nos
præcipites tueatur; vt illos muniat, qui renuntiant im-
portunatibus delictorum, non eos, qui se magis im-
portunis delictis immergunt.

Quis nobis datus est spiritus, sed, vt contraria de-
clinantibus assistendo subueniat, non vt cōtraria eligen-
tibus pæueat, nec vt volūtarios, & pronos in aduersa con-
sonet, sed vt ab aduersis nitentes separari confirmet.
Nam quicumque perniciosi conatibus audet exercere
virtutem, iuuamen non habet Spiritus sancti, qui nemi-
nem vult vitroneum virum fortem ad fraudulentas vi-
torias coarctari. Nec protegit eum; quinimō sed defe-
ctus, quos periculis irruentē per illicitos euentus exquirere
non agnouerit, sicut ipse iam tūc per Salomonē lo-
cutus est, dicens: Amans periculū in ipso peribit. Ordine
suo igitur, non nostro arbitrio virtus Spiritus sancti mi-
nistrat, & secundū institutū eius prælia prosperantur.

Cc iiij

Væ qui

*Virtus est effi-
cacia singularis
castitatis.*

*Præstat præ-
uenire, quam
præueniri.*

Prouidentia.

*Spiritus datus
est nobis castus.*

*a Eccles. 3.
Amans pericu-
lum in ipso per-
ibit.*

Va qui per præsumptionem suam aliquid faciunt, non per Deum. Si quis autem via profectioe cogere appetat, fratres, vel apud extraneos hospitatur, vbi mulieribus ter sunt, omnino se arctet, ne passibilitate aliqua vitetur. Vbiq; gustanda est cum mulieribus, non continuata præsentia, sed quasi transeunter scemini adhibenda accessio, quodammodo fugitiua. Sicigitur ambuletis, agite, vt semper in clericis ecclesiæ senatus cãdibus stet. Seueritas in vobis circa sceminas vigeat, aut vbi polleat, vigor teneatur, grauitas veneretur. Et, vbi omnia colligamus ad clausulam, breuiarium relegamus vobis, quod Paulus Apostolus insinuat: De castitate tres, quæcumque sunt vera, quæcumq; pudica, quæcumque iusta, quæcumque sancta, quæcumq; amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus dignetur, hæc cogitate, quæ didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me. Hæc agite, & Deus pacis, & dilectionis erit vobiscum.

Huc pertinent & illa, quæ in Synodo Iprensiensi sunt. Quia non solum à malo, sed etiam ab omni malo minister Dei abstinendum est; inhiemus vobis presbyteris, ne cum suis ancillis, quantumcumque honestis, nimiam contrahant familiaritatem, aut se ad conuiuia quantumuis honesta etiam vocari præstant, aut etiam ad forum negotiorum causa, minus ad tabernas, aut choreas. Inhiemus etiam vobis laicis quàm clericis nobis subditis, ne in suis domibus, aut alibi concubinas, aut alias mulieres aliquæ castitatis suspectas foueant, aut teneant, etiam prætextu cognationis, vel affinitatis; & si quas habeant, illas se dimittant, & expellant. Mulieres quoque si à nobis monitæ, ab eorum consortio se non retraxerint, in oppidum, vel diocesium nostram eiciendas decernimus. Imagines quoque, aut picturas lasciuas, aut obscenas in suis domibus, aut hortis nullo modo presbyteris, aut habeant.

Incontinentia clericorum quomodo punienda

C A P. V I I I.

Q V A M turpe, ac clericorum nomine, qui se deo cultui addixerunt, sit indignum, in impudicis foris

b cap. 2. et 3.
de vit. et hon.
minist. eccl.

a Ad Philip.
4. cap.

Qualis formi-
ma adhibenda
sit accessio.